

РЕШЕНИЕ

№ 516

гр. София, 28.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 28.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3560** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02-220-2600/1708 от 12.08.2013г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания за кампания 2013г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ и във вр. с Решение №3501/29.03.2016г. на Върховния административен съд (ВАС), състав на Четвърто отделение по адм. дело №10507/2015г.

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорвания административен акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила и в противоречие с приложимите материалноправни норми от националното и от европейското законодателство. Жалбоподателят сочи, че площите в землището на [населено място] които той е заявил през 2013г., са били стопанисвани от [община] и не са били подпомагани през предходни кампании, поради което и не са фигурирали в Системата за идентификация на земеделските парцели (СИЗП) – създавана и поддържана от Министерството на земеделието (МЗ). На това основание поддържа, че ответникът е бил длъжен да извърши теренни проверки на заявените за подпомагане парцели, тъй като интерпретирането на снимките от Цифровата ортофотокарта (ЦОФК) е довело до неясни резултати. По същество твърди, че оспорваният акт не е мотивиран, тъй като в него не са посочени фактическите основания за постановяването му. Изтъква, че в

противоречие с разпоредбите на чл.26, чл.28, чл.34, чл.35 и чл.36 АПК на дружеството не е била дадена възможност да участва в административното производство и съответно да ангажира доказателства, че заявените за подпомагане през стопанската 2013г. парцели са били поддържани в добро земеделско състояние и по отношение на тях са били изпълнени критериите за допустимост за подпомагане. Моли съда да отмени Уведомително писмо изх. №02-220-2600/1708 от 12.08.2013г. и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно списък, представен при първоначалното разглеждане на жалбата.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. П. поддържа, че процесното Уведомително писмо от 12.08.2013г. е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира да му бъдат придъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители (ДР ЗПЗП, приложимата редакция ДВ, ДВ, бр.18/2006г.). В това си качество на 14.05.2013г. и на 27.05.2013г. дружеството е подало Заявление с уникален регистрационен номер (УРН) 603171 за подпомагане за 2013г. по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) и по Схемата за плащания за природни ограничения на земеделски стопани в планински райони (НР1). Видно от приложената към заявлението от 27.05.2013г. Таблица на използваните парцели жалбоподателят е декларирал за подпомагане 43 броя парцели в землището на [населено място], [община], Софийска област, с обща площ от 67.47 ха.

С писмо изх. №02-200-2600/2631 от 14.09.2013г. жалбоподателят е бил уведомен за наличие на площи, заявени от повече от един земеделски стопанин, изрично и изчерпателно посочени в Таблица на установените застъпвания и опис на представените документи. На 17.10.2013г. в производство по чл.17 от Наредба №5/27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания (Наредба №5/2009г., редакцията ДВ, бр.21/13.03.2012г.) управителят на дружеството е представил в табличен вид списък с потвърдените и съответно отказаните кадастрални имоти и е ангажирал писмени доказателства за изясняване принадлежността на двойно заявените площи. Така след отстраняване на застъпванията предявени за подпомагане по СЕПП и по НР1 са останали общо 36 бр. парцели в землището на [населено място], [община], с обща площ 40.90 ха.

Със Заповед №РД-09-840/02.12.2013г. министърът на земеделието и храните е одобрил обновения специализиран слой „Площи в добро земеделско състояние“ като част от СИЗП, актуализиран за 2013г. чрез дешифрация (разчитане) на нова цифрова ортофотокарта на страната по самолетно и сателитно заснемане през 2013г. и чрез отразяване на резултатите от теренни проверки проведени през годината. На 03.01.2014г. жалбоподателят [фирма] е подал писмено възражение срещу обхвата на специализирания слой за кампания 2013г., в частта, относима към изчерпателно посочените парцели, сред които и тези с идентификатори: 06050-10-4-1, 06050-9-5-1,

06050-9-6-1 и 06050-9-7-1.

Със Заповед №РД-09-114/27.02.2014г., на основание чл.16г, ал.4 от Наредба №105/2006г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на интегрираната система за администриране и контрол (Наредба №105/2006г.) министърът на земеделието и храните е одобрил окончателен специализиран слой „Площи, допустими за подпомагане” за кампания 2013г., като част от СИЗП, актуализиран за 2013г. чрез дешифрация (разчитане) на нова цифрова ортофотокарта на страната по самолетно и сателитно заснемане през 2013г.; чрез отразяване на резултатите от теренни проверки проведени през годината и чрез разглеждане на подадени възражения срещу обхвата на Специализирания слой, одобрен със Заповед №РД-09-840/02.12.2013г. С писмо изх. №70-2059/19.05.2014г. на министър на земеделието и храните жалбоподателят е бил уведомен от резултата по повод възражението му от 03.01.2014г. срещу обхвата на специализирания слой за кампания 2013г.

Жалбоподателят е оспорил Заповед №РД-09-114/27.02.2014г. на министър на земеделието и храните, в частта с която БЗС или части от тях, заявени за подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2013г. са останали извън специализирания слой „Площи в добро земеделско състояние“. По тази жалба пред ВАС е било образувано адм. дело №4806/2016г. по описа на Четвърто отделение. С Решение №7342/16.05.2019г. решаващият състав на ВАС е отхвърлил жалбата на [фирма] срещу Заповед №РД-09-114/27.02.2014г. на министър на земеделието и храните. Видно от отбелязването съдебният акт по адм. дело №4806/2016г. е влязъл в сила на 11.06.2019г.

С процесния административен акт на жалбоподателя е отказано финансово подпомагане за 2013г. по СЕПП и по НР1, поради наличие на недопустими за подпомагане площи от 15.52 ха - повече от 50% от установената площ, и на основание чл.58 от Регламент (ЕО) 1122/2009г. на Комисията на дружеството са наложени санкции за бъдещ период, в размер на 4808.38 (четири хиляди осемстотин и осем и 0.38) лева по СЕПП и 3946.02 (три хиляди деветстотин четиридесет и шест и 0.02) лева по НР1.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно-техническа експертиза (СТЕ) – основно и допълнително заключение. Съдът кредитира заключенията на вещото лице инж. Г. като обективно и компетентно дадени и съответно ще ги обсъди при формиране на правните изводи. В открито съдебно заседание на 13.06.2016г. вещото лице е дало обяснения във връзка с различните констатации до които е достигнало въз основа на едни и същи доказателства в основното и в допълнителното заключение на СТЕ по отношение на допустимата и недопустимата за подпомагане площ на 4 имота съответно с №, № 06050-10-4-1, 06050-9-5-1, 06050-9-6-1 и 06050-9-7-1. Според обясненията на вещото лице първоначалната експертиза е изготвена само въз основа на документите, снимките и аерофотоснимките, които се намират в кориците на делото. Впоследствие при изготвяне на допълнителното заключение е бил извършен оглед на място. Експертът посочва, че по фотоснимки не може реално да се установи каква точно площ е била заснета. Такъв извод може да се направи само на място където съществуват ориентири и в резултат на координатите от заснемане вече може да се прецени каква част от съответния парцел е била обхваната при заснемането – дали целият имот или само части от него и кои точно. При огледа на място вещото лице е констатирало, че на

някои от снимките въз основа на които е постановен оспорваният административен акт, са заснети площи извън процесните БЗС, като това не може да се установи когато снимките се гледат в МЗХ. Допълнителното заключение е дадено след прецизно изследване на координатите на заснемане за всеки от четирите имоти, като при огледа на място не е било взето предвид състоянието на имотите две години по-късно.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, с който за жалбоподателя се създават задължения, и който по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

По делото не са ангажирани доказателства за това към кой момент оспорваният административен акт е бил редовно съобщен на [фирма], поради което и съдът приема, че жалбата, подадена по пощата на 17.09.2014г., регистрирана при ответника с №02-220-2600/1708, е в срок.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Оспореното Уведомително писмо е издадено от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, установени в чл.20а ЗПЗП, съгласно която норма изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция и организира и ръководи дейността ѝ. В тази връзка следва да се има предвид, че Държавен фонд „Земеделие” е акредитиран за единствена разплащателна агенция на РБългария за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС (чл.11а ЗПЗП), като съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби (ДР) Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз.

Съдът приема, че актът е в предписаната от закона форма, доколкото в приложените Таблици изчерпателно са изброени всички парцели по отношение на които са установени недопустими за подпомагане площи и от поясненията към тях, могат да бъдат изведени фактическите и правни основания за постановяване на процесното Уведомително писмо.

При издаване на акта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК и които да мотивират неговата отмяна. Съдебната практика и теорията са константни, че процесуалните нарушения в административното производство, колкото и фрапантни да са, са съществени само ако са се отразили на правилността на крайните фактически и правни изводи на административния орган. Преценката за това е свързана и с изследване на условията за получаване на финансовото подпомагане по схемите и мерките за директни плащания.

Материално-правните предпоставки за финансиране по схемите и мерките за директни плащания са посочени в чл.38а – чл.43 ЗПЗП и са следните: бенефициерът да е земеделски стопанин, да ползва земеделски площи в определен размер, които

поддържа в добро земеделско и екологично състояние. Безспорно е по делото обстоятелството, че жалбоподателят е земеделски стопанин, който стопанисва земеделска площ, включена в СИЗП и в този смисъл отговаря на изискванията на чл.41 ЗПЗП (приложимата редакция ДВ, бр.41/13.05.2014г.).

За стопанската 2013г. изискванията и критериите за допустимост за подпомагане на земеделските площи и постоянните пасища са установени в Наредба №5/10.03.2010г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища (Наредба №5/2010г., отм. ДВ, бр.15/24.02.2015г.). Съгласно приложимата норма на чл.2, ал.1 земеделски площи са тези части от територията на страната, които притежават природни дадености, правещи ги пригодни за извършване на земеделска дейност, включени са в СИЗП по чл.30, ал.2, т.2 ЗПЗП като част от физически блокове земеделски площи и могат да бъдат използвани за извършване на земеделска дейност съгласно действащото в страната законодателство. По смисъла на чл.3, ал.1 от Наредба №5/2010г. земеделските площи са използвани, когато са заети от обработваема земя, постоянни пасища, трайни насаждения и семейни градини, независимо от вида на собствеността и дали се използват за производство на земеделска продукция. Разпоредбата на чл.5, ал.1 от Наредба №5/2010г. определя като постоянно пасище използвана земеделска площ, която се ползва постоянно за 5 или повече години за отглеждане на тревни фуражни култури чрез култивиране (засяване) или чрез естествено самозасяване и не е включена в сеитбооборота на стопанството по смисъла на чл.4, ал.2. Постоянните пасища се класифицират в: продуктивни пасища, ливади, мери и слабо продуктивни пасища. Съгласно чл.8 от Наредба №5/2010г. допустими за подпомагане по схемите за плащане на площ са частите от използваната земеделска площ, които се поддържат в добро земеделско състояние, съгласно определението, дадено в чл.9.

Условията за допустимост за подпомагане на постоянните пасища са регламентирани в Раздел V от Наредба №5/2010г. Съгласно изричната разпоредба на чл.15 от Наредба №5/2010г. трайно неподходящи за подпомагане са земеделските площи, заети от дървесна или храстовидна растителност, сгради, съоръжения, скали, скални участъци, ерозирани или оголени терени, както и онези в които изброените елементи са компактно разположени и заемат, заедно или поотделно, повече от 100 кв. м. По аргумент от противното на чл.16, ал.1 от Наредба №5/2010г. следва, че не са допустими за подпомагане постоянно затревени площи – пасища и ливади, на които има повече от 100 броя дървета и/или храсти на хектар с височина над 0,5 м (за клек и хвойна - независимо от височината) и/или дървесната и/или храстовидната растителност е с гъстота, която не позволява свободно пашуване на селскостопанските животни.

Съгласно чл.16б, ал.1 от Наредба №105/2006г. (редакцията ДВ, бр.101/18.12.2012г.) всяка година след приключване на обновяването по чл.16а, ал.2 Министерството на земеделието и храните открива производство по чл.66 АПК за одобряване на изготвения специализиран слой "Площи в добро земеделско състояние". Откриването на производството се оповестява чрез публикуване на обява в един централен ежедневник, публикуване на обявява на интернет страниците на МЗХ и на ДФЗ и чрез изпращане на съобщения до браншови организации на земеделски стопани. В чл.16в, ал.1 от Наредба №105/2006г. (в приложимата редакция) е предвидено, че в едномесечен срок от оповестяване за откриване на производството по чл.16б, ал.1

земеделските стопани и представители на браншови организации, представляващи определени земеделски стопани, могат да се запознаят с включването в специализирания слой "Площи допустими за подпомагане" на физическите блокове или частите от тях, в които стопанисват земеделски площи. В указания едномесечен срок земеделските стопани или браншовите организации, които ги представляват, могат да подадат възражения до министъра на земеделието, за включване или невключване на определени физически блокове или на части от тях в специализирания слой (чл.16в, ал.3). Според приложимата норма на чл.16г, ал.1 и ал.2 от Наредба №105/2006г. (редакцията ДВ, бр.101/18.12.2012г.) след извършване на проверки на получените предложения и възражения и отстраняване на установените пропуски и грешки МЗХ изготвя окончателен специализиран слой „Площи в добро земеделско състояние“, който се одобрява със Заповед на министъра. Въз основа на така одобрения специализиран слой Разплащателната агенция извършва окончателна оторизация и плащания на площ за съответната година и приема заявления за подпомагане през следващата година (чл.16г, ал.4 от Наредба №105/2006г.).

В настоящия случай жалбоподателят изрично е възразил срещу невключването на определени имоти, заявени за подпомагане през 2013г. в специализирания слой "Площи в добро земеделско състояние". Възражението е било разгледано от министъра на земеделието и е прието за основателно в частта за БЗС 06050-10-4-1 и в тази част слоят е бил коригиран съобразно установения нов размер на допустимата и недопустима за подпомагане площ от този имот. В останалата част възраженията на дружеството са приети за неоснователни. Жалбоподателят е оспорил Заповед №РД-09-114/27.02.2014г. на министъра на земеделието и храните с която е одобрен окончателният специализиран слой "Площи в добро земеделско състояние" за 2013г., в частта в която извън слоя са останали заявени от дружеството БЗС или части от тях в землището на [населено място], включително процесните №, №06050-10-4-1, 06050-9-5-1, 06050-9-6-1 и 06050-9-7-1. В образуваното пред ВАС производство [фирма] не е успял да докаже, че изрично и изчерпателно посочените БЗС неоснователно не попадат в специализирания слой "Площи в добро земеделско състояние" за 2013г. С влязло в сила съдебно решение по адм. дело №4806/2016г. ВАС е отхвърлил жалбата на дружеството срещу Заповед №РД-09-114/27.02.2014г. на министъра на земеделието, храните и горите за одобряване на окончателен специализиран слой "Площи в добро земеделско състояние" за кампания 2013 като част от Системата за идентификация на земеделските парцели, в частта, касаеща декларираните от [фирма] парцели в землището на [населено място] с изрично посочени идентификатори, включително 06050-10-4-1, 06050-9-5-1, 06050-9-6-1 и 06050-9-7-1. Следователно със съдебния акт по адм. дело №4806/2016г. със сила на присъдено нещо е разрешен въпросът относно съответствие на посочените имоти с изискванията за подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2013г. Именно този е въпросът предмет на спора и в настоящото производство и последният не може да бъде пререшаван, независимо от факта, че приетото по делото допълнително заключение на СТЕ е установило известни неточности при нанасянето на границите специализирания слой „Площи допустими за подпомагане“, в частта за БЗС 06050-10-4-1, 06050-9-5-1, 06050-9-6-1 и 06050-9-7-1. Както беше отбелязано

след като актът с който е одобрен специализираният слой "Площи в добро земеделско състояние" за 2013г. е влязъл в сила в частта за заявените от жалбоподателя имоти и последните са определени като неподходящи за подпомагане, то законосъобразно и в съответствие с изричната норма на чл.16г, ал.4 от Наредба №105/2006г. изпълнителният директор на ДФЗ е постановил оспорвания административен акт и е извършва окончателна оторизация по заявлението на жалбоподателя в съответствие с влезлия в сила специализиран слой "Площи в добро земеделско състояние" за 2013г.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че оспореното Уведомително писмо е законосъобразен административен акт и не подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК на ответника се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представяван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото определя размер на възнаграждението – 200 (двеста) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-и} състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02-220-2600/1708 от 12.08.2013г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания за кампания 2013г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“, представяван от изпълнителния директор, с адрес: 1618 С., [улица], сумата 200 (двеста) лева – разноски по адм. дело №3560/2016г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Р България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова

